

Lőrincz Ildikó

Művészek közössége Atyha vonzáskörében

1. A jó gyakorlat kiválasztási szempontjai: szakmai közösségépítés

Ha a művészet közelebb hozza egymáshoz a lelkeket, akkor már sikeresen szembe tudunk menni egy olyan világgal, amelyet az értékek válsága jellemez, ahol nem divat a kultúra és ahol a pénz győzedelmeskedik.

2. A szervezet/személy, amelyhez és akihez köthető a jó gyakorlat

A Korond községhez tartozó Atyhában van egy szakmai önszerveződés erejéből emelt intézmény, a *Művészek Atyhai Társasága*, amely immár öt éve működik Vinczeffy László vezetésével, és olyan alkotókat vonz közösségbe, akik alkotásaikkal egy megadott témára rendkívül sokoldalú kulturális és művészeti komponenst érintve reagálnak. És itt Atyhában évről évre bebizonyosodik: a művészeti központok ma már nem az egyetlen letéteményesei a művészeti élvonalnak.

3. A jó gyakorlat érdekeltjei

Az itt kiállító alkotók műfaji, stilsztikai és generációs vonatkozásban szerencsésen megoszló, egymást színesen kiegészítő, egymás hatását felerősítő, jelentős egyéniségek, akiknek összefogása messze túlmutat az egyéni érdekeken, ösztönző hatásukat a minden évben megvalósuló kiállításokra ellátogatók, illetve a kiállítások katalógusait áttanulmányozók is megtapasztalhatják.

Úgy az atyhai Kakasülő galéria köré tömörülő sóvidéki és ide kötődő művészek, akárcsak az általuk meghívottak, mind más és más kifejezőmód, szemlélet, életérzés, és annyiféle álom, de sejthetjük, a megjelölt tematikán túlmenően is, hogy mi a közös az itt kiállított műtárgyakban: érett, igényes művészi szemléletből fakadó mesteri hozzáállás úgy a hagyománytisztelethez, mint a minőséghez, a szakmához és az azzal járó kihívásokhoz. A kiállító alkotók mindenikek kitaró munkával jutott el oda, ahol most tart: művészete egyéni szintű összegezéséhez.

4-5. A jó gyakorlat célja, tevékenységei, területi hatóköre

A hely szelleme is nagymértékben hozzájárul ahhoz, hogy minden évben a kiállító alkotókon kívül nagyszámú látogatót vonz ide Atyha e jelentős portája, és évről évre a kortárs képzőművészet egy rendkívüli gyűjteménye áll össze, ami megszokott világunkból kimozdít a kortárs képzőművészet körforgásába.

6-7-8. A jó gyakorlathoz szükséges feltételek, ennek eredményei, közép és hosszú távú hatása

A Művészek Atyhai Társasága megalapítása és évente sorra kerülő kiállítása Vinczeffy László képzőművész művészetszervező tevékenységét dicséri. Saját „Vidám kertjébe” hívja meg alkotótársait és azok mindenikének egy-egy meghívottját, hogy az egyedi és különleges kiállítási tereket biztosító Kakasülő galériában alkotótársai egymás vonzáskörébe kerülhessenek, egymásra hassanak, és együtt képezhessenek egy teljes egészet. Azt hiszem, többek közt ilyen szakmai összefogásokból és szakmai összefogásokért épült az az élettér, amelyet Vinczeffy László saját telkén létrehozott. A képzőművészeti élet hagyományos színtereinek – galériák, kiállítóterek, múzeumok és műtermek – sajátos atmoszférája a művészeti közegben kevésbé jártas befogadók számára sokszor nehezen értelmezhető. Azonban egy ilyen otthonos helyen életre hívott művészeti projekt arra tesz kísérletet, hogy közelebb vigye a magas művészetet a mindennapok emberéhez.

9. A jó gyakorlat fenntarthatósága

Műteremmé alakuló csűr lehetőséget biztosít arra, hogy a falu lakói is beleshessenek az alkotások világába, szóba elegyedhessenek az alkotókkal és megismerkedhessenek a művészek alkotásaival. Sőt, ha beleszerettek valamelyik műtárgyba, azt azonnal meg is vásárolhatják. Az így létrejött kapcsolat egy-egy alkotással felülírja az idő mulandóságát.

10. A jó gyakorlat adaptálhatósága

A helyi értékek bekapcsolása a világ művészettörténetének fő áramába régóta jellemző az erdélyi művészekre, örömmel regisztrálhatjuk e tekintetben is értékes, ami Atyhában Vinczeffy László portáján történik